

zemědělství, jak má postupovati při dalším jednání o úpravě poměrů st-lových. Pokud však stížnost směřuje proti výroku, že běže se na vědomí resignace st-lova na pořadí jeho v statu úřednictva ministerstva zemědělství, jeví se bezpředmětnou vzhledem k tomu, že stížnosti jeho do rozhodnutí min. zemědělství o uznání t. zv. slovenské výhody bylo vyhověno.

Č. 1357.

Samospráva na Slovensku: * Jde-li o výši pense obecního neb obvodního notáře, rozhoduje župní správní výbor jako jediná instance. Rozhodl-li o stížnosti proti takovému rozhodnutí, řízené na nejv. spr. soud, ministr s plnou mocí pro správu Slovenska jako o odvolání, jde rozhodnutí to přes meze jeho příslušnosti a jest proto zmatečné.

(Nález ze dne 12. května 1922 č. 5556.)

Prejudikatura: Boh. č. 1016 adm.

Věc: Vdova Štěpána B. v D. S. proti ministru československé republiky s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě o výměru vdovské pense.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: O st-lichně žádosti, aby jí vyměřena byla vdovská pense po jejím muži, jako hlavním obecním notáři v D. S., rozhodl župní správní výbor bratislavské župy dne 24. června 1921, že st-lce náleží pense ta od 1. října 1920 částkou ročně 1500 K, 300 K bytného a 420 K válečné podpory, dav jí právní poučení, že proti tomuto rozhodnutí může se odvolati ústně nebo písemně do 15 dnů u županského úřadu. St-lka podala pak dne 11. července 1921 u županského úřadu stížnost k nss řízenou, žádajíc přiloženým k ní podáním, aby župan stížnost tu předložil nss-u.

Nař. rozhodnutím zamítl ministr s plnou mocí pro správu Slovenska st-lichno odvolání jako bezdůvodné, poněvadž jí nepatří pense jako vdově po státním úředníku, nýbrž podle uherských předpisů. Současně pak zrušil z úřední moci výrok I. instance, uloživ župnímu správnímu výboru, aby pensi znova určil co do obnosu, poněvadž ze spisů nelze bezpečně zjistiti, jaký plat st-lichin manžel pobíral.

Rozhoduje o stížnosti do výroku toho podané uvážil nss takto:

Žal. úřad zamítaje právní prostředek podaný st-lkou do rozhodnutí první instance, vystupoval ve funkci instance druhé, odvolací. Tato jeho činnost byla by však nutně podmíněna tím, aby se byla strana dovolala jeho pomoci právním prostředkem k tomu směřujícím a aby mu byla zákonem přiznána kompetence ve funkci té vystupovoti. Tomu v daném případě tak nebylo, neboť — jak z § 27 zák. čl. XXVI: 1896 patrně — pořad instancí správních ve věci, o níž jde, končil správním výborem, proti němuž připouštěla se již jen stížnost k správnímu soudu a krom toho, jak svrchu vylíčeno, strana nepodala vůbec odvolání, nýbrž stížnost a to nikoli k žal. úřadu, nýbrž k nss, žádajíc županský úřad, aby stížnost soudu tomu předložil. Žal. úřad vystoupil tudíž jako druhá instance v případě, kde k rozhodování takovému příslušný nebyl a kde strana se ho

vůbec nedovolala a rozhodnův o onom právním prostředu jako o odvolání, ač to byla stížnost k správnímu soudu, změnil samovolně procesuální povahu onoho prostředku a osoboval si kompetenci dle zákona mu ne-náležející.

Bylo tedy výrok ten ke stížnosti, jež právě proti tomuto postupu brojí, zrušiti pro nezákonnost podle § 7 zák. o ss.

Č. 1358.

Policejní řízení trestní: Řízení v trestních věcech přikázaných úřadům politickým (min. nař. z 5. března 1858 č. 34 ř. z.) spočívá na zásadě ústnosti a bezprostřednosti. Je nezákonné, byl-li nález stran přestupku zákona o sčítání lidu vydán jen písemně na základě písemného podání obviněného a písemného vyjádření sčítacího komisaře a revisora.

(Nález ze dne 12. května 1922 č. 6380.)

V ě c: Štěpán H. v S. (adv. Dr. V. Polák z Litomyšle) proti zemské správě politické v Praze (min. rada R. Šiška) stran přestupku zákona o sčítání lidu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Nálezem okresní správy politické v Litomyšli z — byl st-l uznán vinným přestupkem § 4 zákona z 8. dubna 1920 č. 256 sb. z. a n. a § 12. vládn. nař. z 30. října 1920 č. 592 sb. z. a n. a odsouzen k pokutě 500 K a vedle toho do vězení dvou dnů s odůvodněním, že se dne 16. února 1921 při sčítání lidu protizákonně vmísil do výkonu funkce sčítacího revisora, čímž byla správnost sčítání lidu ohrožena. Nař. rozhodnutím bylo odvolání st-lovo zamítnuto, ježto skutková podstata uvedeného přestupku jest zjištěna. V nař. rozhodnutí opakuje se tvrzení první stolice, že se st-l vmísil do úředního jednání sčítacího revisora, že ho v jeho funkci obtěžoval a hleděl ho zlomyslnými a nepravdivými výčitkami od správného vykonání sčítací funkce odvrátiti, čímž prý se pokusil úplnost a správnost sčítání lidu porušiti.

O stížnosti vytýkající rozhodnutí nezákonnost a vadnost řízení nss uvážil toto:

Řízení v trestních záležitostech přikázaných politickým úřadům, upravené min. nařízením ze dne 5. března 1858 č. 34 ř. z., spočívá na zásadě ústnosti a bezprostřednosti, neboť § 1 výslovně ustanovuje, že řízení má býti konáno ústně a že podstatné body jednání mají býti zapsány do trestního rejstříku, který má býti veden dle předepsaného formuláře.

Z dalších ustanovení, zejména §§ 3 a 4, jde na jevo, že má býti před úřadem jednáno, že obviněný, svědci i znalci mají před úřadem v p o v í d a t i, že výsledky tohoto ústního jednání mají stručně zapsány býti do rejstříku, který zastupuje protokol o jednání a jen při složitých případech má výminečně veden býti protokol, ale rovněž o jednání, dle § 6 cit. nař. má býti řízení provedeno, pokud možno, při jediném jednání a po skončení jeho má býti nález prohlášen obviněnému.

Předpisy tyto byly v daném případě správními úřady porušeny, ježto ústní jednání konáno nebylo a nález žal. úřadem potvrzený byl první